

Solo

Ondanks Rouvoet's goede bedoelingen en inspanningen gedurende zijn spoedig eindigende Ministerschap is het met de Jeugdzorg in NL nog steeds droevig gesteld. Jawel, de Jeugd en Gezin organisatie schijnt er te staan, maar de wachtlijsten zijn nog niet erg verkort. In essentie is het nog steeds een tamelijk ambtelijke organisatie met de daaraan inherent verbonden bureaucratische eigenschappen. Veel schijven en lange aanlooptijden naar échte probleemoplossing. En deels met het kenmerk van vele ambtelijke organisaties: creëren en in stand houden van de eigen werkgelegenheid vormen onderliggende motieven om te (blijven) bestaan. Want ook in de zorgindustrie creëert aanbod mede de vraag. Ingewikkelde regelgeving, steeds wijzigende wetgeving maken het de jeugdzorgwerkers ook niet eenvoudiger. De politiek zou ter zake de hand in eigen boezem moeten steken en niet steeds hijgerig moeten reageren op vrijwel elk incident. Maar, zoals uit de gang van zaken rond "Laura het zeilmeisje" blijkt, ook Jeugdzorg en de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) past terughoudendheid en meer wijsheid. Ook wanneer iemand op jeugdige leeftijd het heft in eigen handen wil nemen en bijzondere ambities heeft. Bij dit kind was geen sprake van problemen, beperkingen en/of stoornissen. Lichamelijk noch psychisch. Ze is op een zeilboot geboren; heeft haar eerste levensjaren zwervend over de wereld op een zeilboot doorgebracht. Vrijwel vanaf het moment dat ze kon lopen is ze bezig geweest op en met water en zeilen. Een kind dat met zee en water is opgegroeid dat ze i.p.v. bloed zeewater in de aderen lijkt te hebben. Zo verbonden met de elementen water en wind is haar wens de wereld rond te zeilen niet verwonderlijk en zelfs tamelijk vanzelfsprekend. Daarbij zal ze haar talenten en kwaliteiten op zeilgebied testen en verder ontwikkelen. Wat kan men hier op tegen hebben? Natuurlijk is zeezeilen en een solo zeiltocht rond de wereld niet zonder risico. Maar met hulp van een deskundige achterban aan de wal die met meteorologische informatie route ondersteuning biedt zijn die risico's verantwoord. Het komt dan aan op haar individuele zeil kwaliteiten en doorzettingsvermogen. Voorts is er –ook voor een 14-jarige- niks mis met een streven om een uitzonderlijke prestatie te willen neerzetten. Uitsluitend haar wens en wil buiten begaande paden te treden deden bij instanties alarmbellen en misthoorns loeien. Een niet onbekend fenomeen in Nederland wanneer iemand zijn hoofd boven het maaiveld steekt. Een mini leger van deskundigen, jeugdpsychologen, orthopedagogen en juristen kwam in actie om haar wens de wereld rond te zeilen de kop in te drukken. Dat alles onder het mom haar tegen zichzelf in bescherming te nemen en vanwege de leerplicht. Ofschoon de "Wereldschool" volgen tijdens haar reis een acceptabel alternatief is voor de Nederlands leerplicht. De RvdK meende dat de solozeiltocht een ernstige bedreiging vormde voor de cognitieve, sociale, emotionele en identiteitsontwikkeling van Laura en haar fysieke veiligheid. De Jeugdzorg ging zelf zover om ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing van Laura te vorderen. Ofschoon wellicht goed bedoeld zijn de interventies en dwangmatige bemoeizorg contraproductief gebleken. Het hoeft geen betoog dat talentontwikkeling en -bevordering bij kinderen en hen helpen bij het stellen van doelen en maken van keuzes een groot goed is. Het waren juist deze dingen die Jeugdzorg en RvdK een jaar lang bij Laura hebben geremd met dwangmaatregelen en rechters. De ongevraagde en ongewenste inmenging van deze instanties hebben dit kind gefrustreerd en aanvankelijk zo depressief gemaakt dat ze zelfmoord heeft overwogen. Uiteindelijk is ondertoezichtstelling door de rechter afgewezen. Daarmee kwam de verantwoordelijkheid voor Laura weer te liggen waar die hoort. Het zijn de ouders die beslissen om haar al dan niet de zeiltocht te laten maken. Een jaar ouder en een ervaring met incompetent optredende instanties die ze haar leven lang niet zal vergeten is Laura dan onlangs toch vertrokken. Hopelijk redt ze 't en keert ze na haar wereldomzeiling gelouterd en volwassener terug. Mocht het onverhoopt toch mis gaan dan was het haar keuze en zullen familie en alle bij haar betrokkenen haar er niet minder om eren. In ieder geval heeft zij de "guts" gehad haar droom te volgen.